58e jaargang. — No 6. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 21 Januari 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée,** uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaal aar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en anders artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

De knepen der smokkelaars.

Menigvuldig zijn de middelen voor den smokkelaar en in eerste lijn dienen hem de vervoermiddelen. Bij scheepsvervoer zijn het de verborgen plaatsen in de masten, de schoorsteenen en de machienen. Het toezicht wordt erg moeilijk door de toegelaten lading van eene hoeveelheid levensmiddelen voor den duur der vaart. Het is ook altijd mogelijk kisten, enz., te verbergen onder de kolen. Voor de treinen gebruikt de smokkelaar de moeilijk toegankelijke deelen van de locomotieven en de tender, bijvoorbeeld de zandketel, de aschbakken, en in den trein zelf de harmonica's of vouwbalgen in de internationale treinen, de kussens en leuningen, de waterclosets, enz.

In het verkeer van reisgoed en passagiers dienen koffers met dubbelen bodem.

De smokkelaar steekt bijvoorbeeld smokkelwaar in kleine koffertjes, doch stopt de groote vol waschgoed. Hij verlaat er zich op dat de douanier aan het grenskantoor haastig zij en maar een verdacht koffer zal openen. In het personenverkeer wordt de smokkelarij dikwijls door de wisselvallige mode ondersteund. Smokkelarij wordt bedreven door chignons en andere benoodigheden voor de vrouwentoilet en en ook door hooge hoeden.

Alle voorwerpen worden door den smokkelaar gebe igd.

Zoo vond men gouden damesuurwerken in laarzen van een bode, die dagelijks over de grens kwam. Aan de Oost-Pruisische grens werden in september 1896 eenige met meloenen geladen voertuigen, nader onderzocht. Men vond dat die tolvrije vruchten ui gehold waren en kant verborgen, welke tot beschermingen tegen de vochtigheid in zinkpapier gerold was.

Bij Kehl werden voor 1870 langen tijd zakuurwerken in menigte uit den Franschen Elzas naar Duitschland gesmokkeld. Zij staken in uitgehold hout den wagens die hooi en stroo naar Hanau brachten. Aan de Silezsische grens werd eene zending riet in beslag genomen, waarin op vloeipapier gedrukte nihilisitsche manifesten staken. Overtroffen werden die nihilisten door de Duitsche anarchisten, die in Zwitserland gevestigd waren en die Most's verboden «Freiheit» en « Bombe » in uitgeholde suikerbrooden over de grens smokkelden. Het toeval dat een suikerbrood brak deed de list ontdekken.

Aan de Nederlandsch-Pruisische grens ging het anders. Bijenkorven met levende bijen zijn, ook wanneer zij met honig en honigraten gevuld zijn, tolvrij, terwijl de honig alleen tol betaalt. Om dien tol te sparen, werden alleen in eene maand van 1897 4000 bijenkorven met levende bijen naar Pruisen ingevoerd.

Na den invoer werden de bijen onmiddellijk gedood, de honig uitgenomen en verkocht.

Een burger van Kortrijk bestelde bij het spoorwegbeheer eenen lijkwagen, om eenen doode naar Frankrijk te brengen. De kist werd er op geladen en de burger zelf vergezelde het lijk. Aan de grens statie Tourcoing vroegen de tolbeambten het getuigschrift van overlijden.

Daar de burger er geen had, werd de kist geopend in het lijk te zien, ondanks de geveinsde verontwaardiging van den geleider.

De kist bevatte 70 kilogrammen tabak, die 1200 frank aan tol kostte. De Belg werd aangehouden en kist en tabak werden in beslag genomen.

In october 1892 reed, onder voorwendsel te vormen, een bisschop met zijn gevolg in twee landauers uit België over de grens naar Duitschland. 's Anderendaags werd het gerucht verspreid, dat de bisschop na een dag openthoud zou terugkeeren.

En werkelijk reden de twee landauers over de grens en een der reizigers gaf den zegen aan het volk en aan den grensbeambte, die de rijtuigen ongehinderd lieten voorbijrijden.

Wanneer drie dagen later nog een bisschop, ditmaal de echte, kwam, zagen de Belgische tolbeambten, dat zij bedrogen waren.

De eerste zoogezegde bisschop was de kapitein van eene geslepen bende tabakssmokkelaars, die er in geslaagd waren eene groote hoeveelheid tabak te « blauwen ».

In den zomer van 1903 gebeurde nog iets sterkers te Valencia (Spanje). Juist wanneer de tolbeambten eenige handkarren aan de stadspoort doorzochten, verscheen eene processie.

Koorknapen met wierookvaten en kaarsen vooraan, dan een statige kerkdienaar, gevolgd door de koets van een prelaat.

Ootmoedig bogen de tolbeambten en boeren voor de processie, die ongehinderd door de stadspoort ging en in de straten der stad verdween. Eenige dagen later bleek dat de koets geen priester, maar eene lading alcool, wijn en spek bevatte en de gansche stoet uit verkleede smokkelaars bestond.

De H. Schrift zelf is tot smokkelen misbruikt geweest. In een New-Yorker postkantoor ontving men in 1883 een aan mev. George Moore gezonden bijbel uit Parijs. Een nader onderzoek bewees, dat midden den bijbel een vierkant was uitgesneden en met juweelen van een waarde van 200.000 frank gevuld.

Een horlogie zonder wijzerplaat.

Toen ik met Spiegels ben getrouwd
Dan heeft de Heer mij toevertrouwd,
Een nachtuurwerk dat wel gewis
Voor mij een rare bruidschat is.

Want, als mijn man uit de kantien
Des avonds 't huis komt, zonder zien,
Dan weet ik zeker en gewis
Op een minuut hoe laat het is.

Valt hij plots met de deur in 's huis,
Met veel gebrabbel en gedruisch,
Ik moet dan naar geen uurwerk zien,
Dan is 't een kwaatjen over *tien*.

En vast is 't ook, dat nooit en faalt,
Als hij wel drie maal 't zelfde herhaalt,
Dat mist schier nooit, dat spreekt van zelf,
Dan is het meer dan over *elf*.

Is hij bijzonder vriendelijk,
Zegt hij : « slaap wel » heel hartelijk,
Als hij veel hakkelt en veel lacht
Dan is het omtrent *middernacht*.

Kruipt hij heel zachtjes, geheimzinnig
Heel stil te bed en slaapt heel vinnig,
O dan.. dan weet ik al genoeg,
Dan is 't zeer dicht bij morgen vroeg.

O meisjes lief, nu zoudt gij denken,
Mocht God mij ook zoo'n man eens schenken
Waar men het uur zoo nauw op ziet,
Weet wel zoo'n wekkers deugen niet.

Want soms bij nacht en ze fs bij dag
Gerraakt zoo'n uurwerk plots op slag,
En dan eerst is 't ellende in huis,
Zulk levend uurwerk is een kruis.

Planting van den appelboom.

Het gunstigste oogenblik voor het planten van de fruitboomen is voorzeker de herfst, in de eerste helft van November. Dan is de grond warm genoeg om nieuwe wortelen te doen ontwikkelen en in den winter kan de grond in aanraking met de wortelen komen. Nochtans, als men voor de eene of de andere reden de planting heeft moeten uitstellen, kan men met veel kans om te gelukken, ze nog in februari maart doen.

De te planten boomen zullen 4 a 5 cent. diameter hebben op 1 meter van den grond, zij zullen schoon groen-bruin, zonder knoppen zijn. Het wortelenstelsel zal goed ontwikkeld en de kleine wortelen talrijk zijn.

De plaats waar de boom moet geplant worden zal diep en op eene groote oppervlakte uitgegraven worden. Men moet zorg dragen den grond in zijnen vroegeren staat te herstellen en de zwarte aarde, de beste, in aanraking met de wortelen te stellen. Men kan er ook een weinig werkend meststof inmengen. Men kan gebruiken, per boom, 2 kil. superphosphaat, 1 kil. chloorpotasch en 500 gr. ammoniaksulfaat.

De boom zal weinig ondergegraven worden, de wortelen goed uitgestrekt, de uiteinden ervan afgekapt en in de pap gedompeld.

Om de keus der varieteiten, moet men, volgens de streken, de meest opbrengende en de meest gevraagde gebruiken.

Als aan te bevelen varieteiten zullen wij noemen : de belle fleur de France, de belle fleur de Brabant, de grijze reinette, den starappel, den courtpendu, den keizer Alexander en den rooden Rambour.

Jean BLOUX,
Landbouw - Ingenieur.

GEDACHTEN.

De vrouw moet altijd doen wat de man wenscht en de man moet slechts wenschen wat de vrouw wil.

— De liefde is eene bloem die geplukt wordt op een glimlach of in den weerglans van het licht der oogen.

— De ware liefde is beter dan de roem, en een rustig thuis met eene gelieefde vrouw bij ons, is het hoogste goed dat de hemel ons geven kan.

— Enkel wanneer schoonheid en wijsheid vereenigd zijn is de eerste weerdig in acht genomen te worden.

— In eene vrouw zonder eer, is geen schoonheid meer.

— Toen Pittacus gevraagd werd, welke hij de schoonste vrouw der wereld vond, antwoordde hij : — De vrouw die het langst haren mond gesloten kan houden.

Ditjes en Datjes.

Rik was in gesprek met zijnen vriend Jef Lavooi en 't hep over 't kleur der oogen. Zij konden het niet eens worden.

Hoor ne keer hier, zei Jef ten laatste laatste, elk zijne gesteldheid, maar ik van mijnen kant zie veel liever blauwe oogen dan bruine.

Wel, ik niet, zei Rik van Bommelen, blauwe oogen kan ik van mijn wijf krijgen voor niets... Blijft ik 's avonds maar al lang uit dan sta ik 's anderdaag met blauwe oogen op.

∴ Zij. — Nietwaar, ge zoudt nooit een meisje om haar geld trouwen ?

Hij. — Neen. Maar ik zou ze ook niet laten zitten omdat ze geld heeft.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN — BERICHT AAN DE VERKOOPERS. — Heel bijzonderlijk aan te bevelen de « Château Canteloup », beste geclasseerde burgerwijn van St Estèphe, Médoc, eerste prijs op den landbouwwedstrijd van Médoc. Buitengewone wijn, gewonnen door bijzondere zorgen. Dringend verzocht niet te verwarren met andere wijnen van gelijke namen, die niets gemeens hebben met de wijnen van Médoc Eigendom van het oud huis L. en J. HYE DE CROM (Naamlooze Maatschappij), — Château Canteloup, St Estèphe (Médoc), Gironde, Frankrijk.

∴ Gedurende den nacht ontstond er brand op de bovenverdieping van eene herberg.

De brandspuit was vlug ter plaatse, maar de pompier richtte den waterstraal niet naar boven, waar het vuur woedde, doch naar beneden.

— Stommerik, wat doet ge nu ? beet de brandmeester hem toe.

De man lachtte slim, terwijl hij fluisterde : Nog één straaltje, dan is 't klaar. Achter de deur hangt het bord... waarop de baas de druppels geschreven heeft, welke ik hem nog schuldig ben.

— DE « SUIKERIJ DER TRAPPISTEN. » Vincart en zoon, geeft zulke goede koffie dat de kenners geene andere willen.

∴ Sissen had 'nen schoonen hond, en Toria zei dat ze dien hond toch zoo gaarne zag, en ze zou hem willen koopen hebben.

Ach, Heere, Toria, zei Sissen, en geef daar geen geld aan uit : trouw met mij, dan hebt ge hem voor niets !

∴ Susken Lappers van Leupegem moest naar de stad. Zijne zaken weerhielden hem langer dan hij gemeend had en, willens of niet, hij moest blijven « logeeren ».

Ongelukkiglijk was er in de gasthoven, die niet boven zijn middelen gingen, schier geene plaats meer te vinden. Eindelijk toch ja, geraakte hij klaar, maar hij moest bij een neger slapen ; 't kon niet anders.

« Dat doet me niets », zei Lappers. « 't bijzonderste is dat ge me morgen vroeg maar op tijd wekt : om 5 uur moet ik weg ».

« Wees gerust », sprak de baas, « ik zal er voor zorgen ».

Twee spuiters hadden het gesprek afgeluisterd en bersamden eene grap.

Ze kwamen met hem in gesprek, en trakteerden zoo mild dat onze vriend een ferm stuk in zijn kraag kreeg.

Dan werd hij zoo zwart gemaakt als een moor en zoo bij zijn congoleeschen bijslaper in 't bed geduwd.

's Morgens, iets vóór 5 uur, werd er geklopt.

Lappers springt geeuwend zijn bed uit en maakt zich gereed om zijn toilet te maken. Eensklaps vallen zijne blikken in den spiegel.

« Djeemenis kinderen » ! roept hij uit, « z' hebben een verkeerde wakker gemaakt » !

En hij terug zijn bed in !

∴ BLIND ? —

Men zegt : de liefde is blind,
En redt zoo haar tatsoen,
Daar zij maar al te vaak
Haar oogen toe moet doen.

—o— De echte liefhebbers van goede wijnen wenden zich tot het huis **Ch. Vandermeulen** 32, de Robianostraat, te Brussel.

Zie verder aankondigingen.

∴ « 't Is toch aardig », zei Lebbe, toen hij den nieuwen kalender bezag, « dat Nieuwjaar weeral op 1e Januari valt ».

∴ Dichter : « Ik ben op mijn tijd minstens honderd jaar vooruit ».

Huisbaas : « Dat kan. — Maar met uw huishuur staat ge twee maanden ten achter ».

∴ Zij. — Met uw pijp altijd ! G'houdt al meer van uw pijp als van uw wijf !

Hij. — 't Is omdat ze zooveel niet uit gaat als gij !

— Cornelis zette 't op een loopken,
Raadt, vrienden, eens waarheen !...
Et eenen pakken van *'t Wit Stoopken*,
Want beter is er geen !...

Vieux Système merk : 't Wit Stoopke
Jacques Neels, Antwerpen.

∴ EEN MATROZEN WOORD. — Een zeeman lag doodziek en bereidde zich tot de laatste, de groote reis naar de eeuwigheid.

Altijd was hij, — iets raars ouder zeelieden — een oprecht godsdienstig man ; hij had nu 's morgens de laatste HH. Sacramenten ontvangen.

Des avonds bracht de priester hem nog een bezoek en vond hem zeer verzwakt.

— Zijt gij bereid voor den grooten overtocht ?

— Volkomen bereid, eerwaarde vader !

— En gij hebt geene vrees ?

— Ik ? vrees, en waarom ? En op zijne borst kloppende, was 's morgens zijn God was nedergedaald : De stuurman is aan board ; wat zou ik vreezen ?

HOPJES
DE BEUKELAER

∴ Toen Van Zwol aan de Universiteit studeerde, vroeg men hem op het examen :

— Welke tanden krijgt de mensch het laatst van al ?

Zonder aarzelen gaf Van Zwol ten antwoord :

— Valsche tanden.

∴ De kleinste zaken ter wereld bereiden ons veelal de grootste bezwaren !

— Zeer waar ! Gisterennacht, b. v., vond ik dadelijk mijn huis ; maar het sleutelgat kon ik niet vinden.

∴ In het gesticht Pasteur kwam onlangs een braaf man van den buiten aan, en toont er zijne hand, gebeten door «een kwaad razend beest » zegt hij.

De geneesheer van den dienst der razernij onderzoekt de wonde.

— Maar, zegt hij, dat zijn geene kenteekens van hondenbeten !

— En ! antwoordt de brave man ; 't is mijne vrouw die in woede was, en men zegt dat dit nog veel gevaarlijker is !

∴ Veel dammetjes en juffertjes zouden geerne kleine voetjes willen hebben, maar op den grootsten voet leven !!

ASTHMA

Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te **Ath**, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van

POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

—o— **La Nationale**, gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 34, Luik.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIEGE

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn
Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard met grooten afslag

Dr van SOEST 10, RUE CÉLESTINES, LIÈGE (PONT D'AVROY)
Gewezen Klinieksoverste aan de Hoogeschool
Specialiste der ziekten der **waterorgaanen**. Raadpl. 8-9 u., 3-7 u., 's zondags 9-11 u.

Damen Dokteer!
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 9a, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

—o— **Migraine, hoofd- en tand pijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BURNFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

Geen Grijs Haar
MEER !!!
«De Nieuwe London»
doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haargestoomd en zacht, helpt het uitvallen en neemt de pellicjes van het hoofd weg.
Eische op den hals:
In flacons van fr. 1,50 en fr. 2,50
Engelsche haartinctuur ons. 2 fr. per flacon
Te koop bij Apotheken Drogisten, Parfumeriën en Kapkwinkels in 't geel: Parfumerie P. Delz, Vaubliéen (Belgie)

La « Lübeck »
Cie Allemande d'Assurance sur la vie. la plus ancienne Cie par actions d'assurances-vie, *fondée en 1828 Fonds de garantie,* environ *112 Millions — Conditions et primes exceptionnel, avantageuses. Participation importante aux bénéfices, dividendes progressifs.* Renseignements donnés par les représentants en Belgique. — L'inspection générale pour la Hollande et la Belgique, M FRIEDRICH LANGEN, directeur partic. à COLOGNE. — Bureaux: Aachenerstrasse, 27.

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur marché des Vins Mousseux. — 3, 4 et 5 francs la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.
Agents demandés. Traiter avec références : **Chanteclair**, 249, Rue du Progrès, BRUXELLES

ROSAMUNDE

(11e VERVOLG).

— En dien zult ge ook nooit hooren.

— Wat bedoelt ge ? Waarom niet ?

— Omdat — omdat... Mevr. Dalrymple, zijt ge iemand die men vertrouwen kan ? — Als ik u mijne eigenlijke opinie zeg omtrent uw broeders huwelijk — zult ge die dan onder de roos houden en nooit een lettergreep verklappen van hetgeen ik u zeggen wilde ?

— O, ik kan zwijgen als het graf, verzekerde de weduwe gretig.

— En zult ge dat ook ?

— Op mijn woord van eer.

— Nu dan — onder ons gezegd, en met alle respect voor een braaf man, die al het mogelijke heeft gedaan om een jeugdigen misstap goed te maken — ik geloof dat uw broeders huwelijk een fabel is. Hij was reeds twintig jaar geleden een veel te welbekend man — met briljante praktijk in de beste kringen, — om zijn huwelijk voor de heele wereld te hebben kunnen onder stoelen en banken schuiven. Ik heb tal van vrienden van hem gepolst — en niet één van hen heeft ooit zijn vrouw gezien of van zijn huwelijk iets vernomen. Hij was altijd waar hij woonde, aan de Cavendish Squart, zichtbaar voor iedereen, en zijn huis stond open voor al zijne vrienden. Waar was dan de vrouw in die dagen ?

— Op eene villa twintig mijlen buiten de stad, misschien.

— Villa's van dien aard worden altijd ontdekt, ook nog veel verder weg... Mijn waarde mevrouw, dat huwelijk was een fabel, zeg ik u !

— Maar Rosamunde is er toch.

— Zeker, zeker ! Die laat zich niet wegcijferen.

— En ge denkt dus dat zij — dat zij niet de wettige erfgename is ! riep mevrouw Dalrymple buiten adem.

Een weide horizont opende zich voor haar. Zij en hare kinderen waren Sir Williams natuurlijke erven, indien hij zonder wettige nakomeling in te sterven kwam.

— Volstrekt niet, mevr. Dalrymple — ik denk niets van dien aard. Ge kunt er staat op maken — hoe ook met die jonge dame de vork in den steel moge steken — dat Sir William een testament heeft gemaakt, waartegen niets valt in te brengen, en dat zij het groote deel van zijn vermogen erven zal.

— Ten nadeele van zijn bloedeigen neef en nicht ? — Als ge gelijk hebt, M. Honeybull, dan zou mijn broeder een kolossaal onrecht begaan !

— Kom kom, waarde mevrouw — dat is een beetje overdreven, suste M. Honeybill. Iedereen heeft het recht om zijn geld te vermaken zooals hij verkiest. En bovendien, juf. Rayson mag wezen wat zij wil, maar zij is eene allerliefste dochter — en dat kan dus geen verschil maken.

— Niets maakt tegenwoordig verschil, zegde mev. Dalrymple somber. Wij leven in eene eeuw, waarin alle schuttingen afgebroken zijn.

— Nu, daar zullen wij niet om treuren ! giegelde M. Honeybill. Ik voor mij, ik houd niet van schuttingen. De hemel beware ons dat wij ze weer zouden oprichten.

— Ik vind 't een verschrikkelijke tijd ! jammerde mevr. Dalrymple. Onze ouders waren menschen van strenge principen — menschen die geen ongerechtigheid door de vingers zagen. En hoe mijn broer William opgegroeid in een christelijk huis, het ooit over zijn geweten kon krijgen om...

— Beste mevr., viel M. Honeybill in — als ik had kunnen denken dat ge de zaak zoo ernstig zoudt opnemen, dan zou ik er nooit een woord er van hebben gerept. Ik voor mij, ik maak van een molshoop geen berg. Maar laten wij nu nog eens verder praten, nu wij er eenmaal over begonnen zijn. Ik leerde uw broer kennen bij eene jachtpartij ten huize van Sir George Chilworth in Argyllshire, vijftien of zestien jaar geleden. Ik verbeeld mij dat hij mijn gezelschap niet onaangenaam vond. Hulstead was er ook bij, destijds een aankomend jurist en een charmante kerel. Wij maakten samen een vrolijk partijtje — tobbat het plezier eensklaps uit was door de tragischen dood van onzen gastheer.

— Vermoord door zijne vrouw, ja ja ! Ik ben de geschiedenis nog niet vergeten.

— Nu, tijdens de drie weken die aan de tragedie voorafgingen, had ik overvloedige gelegenheid om uw broer met Lady Sunworth samen te zien ; en hoewel hij de meest volmaakte zelfbeheersching in acht nam en nog maar geen oogenblik de welvoegelijkheid uit het oog verloor, zag ik zoo klaar als de zon dat hij haar aanbad.

— Hoe kon hij toch zoo zwak zijn ! Zien zoo blootgeven !

— Ja, weet ge, mijn waarde mevr. Dalrymple, ik heb een paar goede oogen in mijn hoofd, en ik heb maar een strooipiertje noodig om te zien uit welke hoek de wind waait. Ik snapte dat Sir William die vrouw aanbeden had van de eerste maal af dat hij haar ontmoette — te Napels — jaren te voren. Zij was niet meer in hare eerste jeugd — dichter bij de dertig dan bij de twintig. Zij plaagt met uw broer te praten over Italie, over de vroegere dagen te Sorrento, en zij het hem duidelijk genoeg voelen dat zij in haar huwelijk met Chilwort niet gelukkig was. Kort en goed — het was de oude geschiedenis, die toch telkens weer nieuw is.

— Ik geef u toe, dat zij geen zedig vrooltje was, verscholen onder bladeren. Maar zij was een prachtige vrouw. Ik heb nooit haar evenbeeld aan schoonheid in bevallighed gezien.

— Maar wat was de oorzaak van hare krankzinnigheid ? Want ik neem aan dat zij krankzinnig was, toen zij haren man doodschoot.

— Dat heeft althans uw broeder bestadigd.

— Maar dan moet ge toch, tijdens de drie weken dat ge in haar huis waart, wel teekenen van geestverstoring hebben opgemerkt.

— Neen. Ik kan mij niets van dien aard herinneren — hoewel zij dikwijls grillige invallen had en excentrieke dingen deed — exentriek althans in de oogen van haren man, die zeer stijf stond op het stuk van convenances. Op den namiddag voor zijnen dood was zij onder een plasregen naar het postkantoor geloopen om een telegram af te zenden. Daarover schijnt Sir George woedend te zijn geweest. Het kwam 's avonds tot een krakeel, en toen, in eene vlaag van drift, of van razernij, greep zij een pistool van hem en joeg hem een kogel door het hart.

— Maar ik begrijp den samenhang niet goed — met de betrekking tot Rosamunde. Wat heeft dit alles met haar te maken ?

— Oh, enkel dit : dat zij 't levende evenbeeld is van Lady Chilworth.

— Wat zegt ge ?

— Ja. Zij is als naar hetzelfde model gevormd, trek voor trek. Ook in figuur, in houding, zelfs in de stembuiging nu en dan, is zij de levende kopie van de ongelukkige dame die ik in Argyllshire heb ontmoet.

— En ge denkt dus...

— Ik denk dat wij naar de verklaring van dit verschijnsel niet ver behoeven te zoeken. Met andere woorden : dat die vrouw de beminde van uw broeder was voor zij de vrouw werd van George Chilworth.

— Is dat mogelijk ? Zou Sir George, indien dit zoo was, de aanwezigheid van William in zijn huis hebben geduld ?

— Vermoedelijk wist hij er niets van. Sommige geheimen van dien aard worden goed bewaard. Of wel hij heeft het geweten en de spons er over gehaald. Dat komt ook wel eens voor.

— Ik kan het niet gelooven, zegde mevr. Dalrymple met eene vrome oogverdraaiing. Maar toch geloofde zij het, en haar geest verloor zich in een labyrinth van wilde gevolgstrekkingen. Een kind buit n huwelijk geboren — de naamlooze dochter van eene Italiaansche avonturierster, eene kunstenmaakster uit een café-chantant, een schepsel van lege afkomst en losse moralititeit. En die ellendige spruit van zonde en schande zou Sir William's fortuin erven, zou trouwen met Sir Henri Hulstead's éénigen zoon en dus rijkdom op rijkdom stapelen, — terwijl haar zoon en dochter, haar broeders natuurlijke erven, met ledige handen zouden blijven zitten, of zich zouden moeten vergenoegen met een legaatje, dat hun oom welstaanshalve misschien nog voor hen zou overlaten... Het leek haar een geval van onduldbaar onrecht, eene infame tekortdoening. Zij had het reeds onrechtvaardig gevonden voor dit donkere gebouw haar werd geopenbaard.

(Wordt voortgezet).